

skupnosti na delovanje knjižničarstva in na vključevanje knjižničarstva v svobodno menjavo dela.

Sledila je informacija predsednika društva Maksa Veselka o zasedanju IFLE, ki bo jeseni v Bruxellesu, in o jesenskem zborovanju našega društva. Kraj še ni določen, tema pa bo: Knjiga išče bralca, bralec išče knjigo.

Po končani seji so si udeleženci ogledali nove prostore oddelka za odrasle bralce Osrednje knjižnice v Kranju.

Nameravane ekskurzije v Dražgoše ni bilo, ker je bilo premalo prijavljenih. Pač pa je gorenjsko društvo organiziralo ogled kranjskih znamenitosti in srečanje v študijskem oddelku kranjske knjižnice.

Boža Pleničar

SEJA UREDNIŠKEGA SVETA »KNJIŽNICE«

Uredniški svet revije se je sestal na prvi seji 28. februarja 1977 pod predsedstvom delegata Društva slovenskih pisateljev Franceta Vurnika; posvečena je bila različnim vsebinskim, tehničnim in gmotnim problemom, ki jih sproža izhajanje revije in o katerih je uredništvo želelo izvedeti mnenje uredniškega sveta.

Urednik revije dr. Bruno Hartman je uvodoma poročal o dvajsetem, jubilejnem letniku, ki je izšel v tisoč izvodih, in probleme o njej strnil predvsem v tri vprašanja:

1. »Knjižnica« je dosegla visoko strokovno raven tudi v primerjavi s istovrstnimi revijami v svetu. Ali ta visoka raven govori vsemu članstvu DBS?

2. »Knjižnica« objavlja referate, ki so bili prebrani na zborovanjih DBS; zadnje čase pa so referati že objavljeni v razmnoženem gradivu, ki ga dobe udeleženci zborovanj. Ali je dvojno objavljanje smotрно?

3. »Knjižnica« izhaja v resnici le enkrat letno, čeprav združuje štiri številke. Ali ni s tem izključeno, da bi se v reviji pojavljali polemični prispevki, saj jih veliki časovni razmiki otopijo?

Umestnost vprašanj je podprl z ugotovitvami razpravljavcev v Mariborski knjižnici; ti so o reviji menili, da je v njej preveč teoretičnih člankov, katerih raven da je previsoka. Premalo da je v reviji polemike, člankov iz zgodovine slovenskega knjižničarstva, poročil iz knjižnic po Sloveniji, a tudi iz drugih republik in sveta; premalo da je člankov, namenjenih splošnoizobraževalnemu knjižničarstvu. Izraženo je bilo mnenje, da so poročila o tujih revijah nepotrebna.

Član uredništva Ignac Kamenik je na seji v razpravi menil, da mora revija združiti dvoje hotenj: obdržati mora svojo raven, hkrati pa se mora aktualizirati, razvijati polemičnost in se odpirati v jugoslovanski prostor.

Urednik dr. Bruno Hartman je opozoril, da mora biti revija pripomoček za permanentno strokovno izobraževanje in da bi bilo dobro razmisliti, ali bi ne imeli poleg »Knjižnice«, ki izhaja v daljših časovnih razmikih, še glasilo, ki bi sprotno obveščalo članstvo DBS in knjižnice o aktualnih knjižničarskih problemih.

Dr. Branko Berčič je ugotovil, da je visoka raven revije odsev razmer, v katerih se je razvijala in deluje stroka na Slovenskem. Revija mora še vedno prinašati članke, ki so za stroko kodeks, izpričevati pa mora vključevanje knjižničarstva v naš družbeno-politični sistem.

Predsednik DBS Maks Veselko je menil, da morata kvaliteta in uporabnost revije hoditi z roko v roki. Urediti je treba honoriranje referatov na zborovanjih, odločitev o tem, ali so ti referati nato objavljeni še v reviji, pa prepustiti uredništvu. Predlagal je, naj bi bili pregledi čez tujo strokovno literaturo združeni po strokah, popisi literature in njene navedbe pa naj se poenotijo.

Zelo stvarno je povzel svoje predloge Jože Munda:

1. tisto, kar smo v stroki — vzporedno tudi v reviji, dosegli, moramo dodelovati;
2. revijo moramo bolj odpreti članstvu;
3. popise razstav je treba skržiti;
4. za permanentno izobraževanje članstva moramo uporabljati také revije kot tečaje;
5. vsaka številka revije naj prinese po dva članka za vsako vrsto knjižničarstva.

Nadrobno je zadnja letnika ocenila Ančka Korže-Strajnarjeva. Ugotovitve je strnila takole:

1. revija naj obdrži strokovno raven;
2. uredništvo naj samo presodi, kako bo odbiralo članke za objavo; ti pa morajo pokazati, kaj se v stroki dogaja in kaj je v njej najbolj aktualno;
3. nekateri prispevki so preveč teoretični, drugi so takšni, da bi bilo moč o njih razpravljati;
4. vsaka številka naj prinese po en članek za vsak profil knjižničnega delovanja;
5. strokovni članki naj bodo strokovno uporabni;

6. rubrika ocen in poročil odmerja preveč prostora tujemu dogajanju, bolj bi se morali odpreti jugoslovanskim revijam;

7. razstave po knjižnicah popisujemo, vendar mora biti popis poenoten;

8. iz revije naj bo jasna naša kulturna politika;

9. revija naj poroča o vsebinski preobrazbi naših knjižnic, o njihovih organizacijskih oblikah in podobnem.

Uredniški svet »Knjižnice« je priporočil Društvu bibliotekarjev Slovenije, naj do jesenskega zborovanja 1977 pregleda možnosti, da bi revija izhajala po prečiščenem konceptu vsaj dvakrat letno. Jesenska številka naj bi prinašala prispevke z zborovanj, pomladanska pa predvsem letne statistične podatke, bibliografije in drugo gradivo.

Uredniški svet je sklenil predlagati, naj bo na jesenskem zborovanju 1977 posvečen problematiki revije »Knjižnica« izčrpen referat, ki naj ga dopolnijo koreferati in diskusija.

Bruno Hartman

DRUŠTVO KNJIŽNIČARJEV DOLENJSKE

Knjižničarji štirih dolenjskih občin Črnomelj, Metlika, Novo mesto in Trebnje so 13. januarja 1977 ustanovili društvo knjižničarjev Dolenjske. Republiški sekretariat za notranje zadeve v Ljubljani je z odločbo št. 16/3-S-024/36-77 z dne 20. aprila 1977 vpisal društvo v register društev, ki se vodi pri njem. V društvo so bili vabljeni tudi knjižničarji iz občin Brežice, Krško in Sevnica. Vabilu so se odzvali le knjižničarji iz krške občine, a njihova občinska konferenca SZDL ni odgovorila na prošnjo o soglasju. Po vpisu društva v register pa so knjižničarji iz občine Brežice izrazili željo, da bi se vključili v društvo. Če bomo dobili soglasje občinske konference SZDL Brežice in na ponovno prošnjo tudi soglasje občinske konference SZDL Krško, bomo vključili v društvo knjižničarje obeh občin in prosili republiški sekretariat za notranje zadeve SR Slovenije za dopolnitev pravil.

V društvo bi radi vključili prav vse delavce, ki delajo v knjižnicah. Vsaka šola ima knjižnico in knjižničarja, pa tudi mnoge druge ustanove in gospodarske organizacije. Ko bo končana faza vključevanja, bo društvo začelo z delom, kot ga narekujejo društvena pravila. Društvo vodi odbor, ki ga sestavljajo člani iz vseh štirih občin. Sedež je v Novem mestu.

Bogo Komelj